

Pendakwa Raya Iwn Mokhtar bin Mohd Zin

A

MAHKAMAH RAYUAN (PUTRAJAYA) — RAYUAN JENAYAH NO
B-05-103-04 TAHUN 2012

BALIA YUSOF, MOHTARUDIN BAKI DAN TENGKU MAIMUN
HMMR

B

20 JUN 2014

Undang-Undang Jenayah — Kanun Keseksaan — s 302 — Bunuh — Rayuan terhadap pelepasan dan pembebasan — Tertuduh didakwa menembak dan membunuh mangsa — Responden mengatakan dia berada di Thailand pada masa kejadian — Kegagalan pihak polis menemubual saksi-saksi dalam notis alibi yang diberikan oleh responden — Sama ada memudaratkan kes pendakwaan — Saksi-saksi mata mengecam responden — Identiti responden dibuktikan — Sama ada pembelaan alibi dipatahkan apabila identiti dibuktikan

C

D

Responden telah dituduh di bawah s 302 Kanun Keseksaan atas kesalahan membunuh seorang bernama Siti Shamiza ('mangsa') pada 19 Mac 2005. Kes pendakwaan adalah bahawa, SP4 dan SP6 yang telah berada di tempat kejadian telah mendengar bunyi tembakan. Sejurus selepas itu, mangsa telah ditemui. Laporan *post mortem* ke atas mangsa menunjukkan bahawa sebab kematian adalah tembakan di dada. Telefon bimbit responden telah ditemui di tempat kejadian. Responden telah kemudian menyerahkan diri setelah mendapat tahu bahawa gambarnya telah disiarkan di televisyen bersabit pembunuhan tersebut. Responden yang berada di rumah isteri keduanya di Thailand, telah ditangkap di 'no man's land' di atas jambatan yang menghubungkan Kelantan dengan Thailand di Rantau Panjang. Melalui kawad cam, SP4, SP6 dan SP7 telah mengecam responden sebagai orang yang dilihat berlari keluar dari tempat kejadian sambil memegang pistol. SP5 pula mengecam responden sebagai orang yang telah mengacu pistol kepadanya pada kira-kira jam 1.45 petang pada hari kejadian di mana responden telah melarikan kereta SP5. Di dalam pembelaannya, responden mengakui berada di Kuala Lumpur pada 17 Mac 2005 tetapi menyatakan bahawa beliau kembali ke Rantau Panjang pada malam 17 Mac 2005 dan pada keesokan harinya telah masuk ke Golok, Thailand. Responden, yang telah memberikan notis alibi menurut kehendak s 402A Kanun Tatacara Jenayah, menyatakan bahawa saksi-saksi alibi tersebut tidak dapat dikesan berikutan kekacauan yang berlaku di selatan Thailand yang melibatkan tempat di mana saksi-saksi yang dinamakan di dalam notis alibi itu tinggal. Mahkamah Tinggi telah mendapati bahawa pendakwaan telah gagal membuktikan melampaui keraguan yang munasabah bahawa responden telah menyebabkan kematian mangsa. Menurut hakim Mahkamah Tinggi ('HMT'), wajah responden sudah tersebar luas di media massa utama dan oleh

E

F

G

H

I

- A itu tidak selamat untuk menerima pengecaman responden oleh saksi-saksi dalam kawad cam. Mengenai alibi, HMT mendapati bahawa tiada keterangan yang menidakkan keterangan responden bahawa dia berada di Kelantan dan berulang-alik antara Kelantan dan Thailand sejak 18–21 Mac 2005 kerana pihak polis gagal menemubual saksi-saksi yang dinamakan di dalam notis alibi
- B walaupun berpeluang berbuat demikian. Maka, alasan utama HMT melepaskan dan membebaskan responden adalah kerana mendapati pengecaman responden tidak selamat dan bahawa responden telah membuktikan pembelaan alibi. Pendakwa raya telah merayu terhadap perintah pelepasan dan pembebasan tersebut.
- C

Diputuskan, membenarkan rayuan:

- (1) Terdapat saksi-saksi mata yang telah mengecam responden. Berdasarkan keterangan saksi-saksi dan mengambil kira hal keadaan di mana identiti responden dicamkan, iaitu di dalam suasana yang terang di siang hari; faktor masa di mana responden dilihat oleh saksi-saksi tersebut (*proximity of time*); deskripsi pakaian yang dipakai oleh responden; kewujudan pistol yang dipegang oleh responden; bunyi tembakan yang kedengaran dan kematian mangsa yang disebabkan oleh tembakan,
- D
- E pengecaman terhadap responden adalah selamat dan identiti responden telah dibuktikan (lihat perenggan 23).
- (2) Apabila identiti telah dibuktikan, pembelaan alibi adalah dipatahkan (lihat perenggan 23).
- F
- (3) Keputusan untuk membuat penyiasatan terhadap notis alibi itu adalah di dalam budi bicara pihak pendakwaan. Di dalam kes ini terdapat pengecaman yang positif oleh saksi-saksi pendakwaan. Pengataan responden bahawa beliau pada masa material berada di Kelantan/Thailand tidak dapat mengatasi keterangan pengecaman yang positif daripada saksi-saksi tersebut. Maka, kegagalan pendakwaan untuk menyiasat notis alibi tidak memudaratkan kesnya. Selain daripada itu, bukanlah suatu yang mustahil untuk responden mengemukakan bukti tentang kematian saksinya, terutama isteri keduanya, jika betul beliau meninggal dunia di dalam kejadian tembak menembak di selatan
- G
- H Thailand, sebagaimana dikatakannya. HMT telah khilaf dalam menerima pembelaan alibi responden (lihat perenggan 26).

[English summary]

- I The respondent was charged under s 302 of the Penal Code for the offence of murdering one Siti Shamiza ('the victim') on 19 March 2005. The prosecution's case was that, SP4 and SP6 who were at the crime scene heard a gunshot. Immediately after, the victim was found. The post mortem report on the victim showed that the cause of death was a shot on the chest. The respondent's mobile phone was found at the crime scene. The respondent then

surrendered himself after discovering that his pictures were aired on the television in connection to the murder. The respondent who was at his second wife's home in Thailand, was arrested in 'no man's island' on a bridge connecting Kelantan and Thailand at Rantau Panjang. Through identification parade, SP4, SP6 and SP7 identified the respondent as the person who was seen running from the crime scene while holding a gun. SP5 indentified the respondent as the person who had aimed the gun at him at around 1.45pm on the day of the tragedy where the respondent took SP5's car. In his defence, the respondent admitted to being at Kuala Lumpur on 17 March 2005 but stated that he came back to Rantau Panjang on the night of 17 March 2005 and on the next day, went to Golok, Thailand. The respondent, who had given notice of alibi as required by s 402A of the Criminal Procedure Code, stated that the alibi witnesses could not be traced following a riot that took place in south Thailand which involved the place where the witnesses named in the notice of alibi lived. The High Court found that the prosecution had failed to prove beyond reasonable doubt that the respondent had caused the victim's death. According to the High Court, the respondent's face was already everywhere in the primary mass medias and therefore, it was not safe to accept the respondent's identification by the identification parade witnesses. Regarding the alibi, the High Court judge found that the evidence defying that of the respondent's evidence that he was in Kelantan and alternated between Kelantan and Thailand since 18–21 March 2005 as the police failed to interrogate the witnesses name in the notice of alibi even though they had the opportunity to do so. Hence, the High Court's judge main reasoning to acquit and discharge the respondent was because the identification of the respondent was not safe and that the respondent had proved the defence of alibi. The prosecution appealed against the order for acquittal and discharge.

Held, allowing the appeal:

- (1) There were eyewitnesses which identified the respondent. Based on the evidence of the eyewitnesses and taking into account the circumstances in which the identity of the respondent was identified, which was under a bright sunny surrounding; the time factor in which the respondent was seen by the eyewitnesses (proximity of time); the description of the clothes worn by the respondent; the existence of the gun held by the respondent; the gunshot heard and the death of the victim caused by a gunshot, identification of the respondent was proven (see para 23).
- (2) When the identification had been proven, the defence of alibi is rebutted (see para 23).
- (3) The decision to carry out investigation on the notice of alibi was within the discretion of the prosecution. In this case, there was a positive identification by the prosecution's witnesses. The respondent's allegation that at the material time he was in Kelantan/Thailand could not rebut the

- A positive identification evidence by the witnesses. Hence, the prosecution's failure to investigate on the notice of alibi did not prejudice its case. Aside from there, it was not impossible for the respondent to adduce the evidence of the death of his witness, especially his wife, if it was true that he had died in the shooting incident in Thailand, as alleged.
- B The High Court judge had erred in accepting the respondent's defence of alibi (see para 26).]

Nota-nota

- C Untuk kes-kes mengenai s 302 Kanun Keseksaan, lihat 4(1) *Mallal's Digest* (4th Ed, 2014 Reissue) perenggan 1899–2031.

Kes-kes yang dirujuk

- D *Duis Akim & Ors v PP* [2014] 1 MLJ 49; [2013] 9 CLJ 692, MP (dirujuk)
PP v Sanin bin Othman [2011] 5 MLJ 716; [2011] 1 CLJ 626, MP (dirujuk)
Vasan Singh v PP [1988] 3 MLJ 412; [1989] 1 CLJ (Rep) 166, MA (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

- E Kanun Tatacara Jenayah s 402A
 Kanun Keseksaan s 302

Rayuan daripada: Perbicaraan Jenayah No 45–42 Tahun 2005 (Mahkamah Tinggi, Shah Alam)

- F *Samihah bt Rhazali (Timbalan Pendakwa Raya, Jabatan Peguam Negara) bagi pihak perayu.*
Surjan Singh Sidhu (Mohd Hakimi bin Ab Kadir bersamanya) (Surjan Singh Sidhu & Co) bagi pihak responden.

G Tengku Maimun HMR (menyampaikan penghakiman mahkamah):

[1] Responden telah dituduh di Mahkamah Tinggi Shah Alam dengan pertuduhan berikut:

- H Bahawa kamu pada 19 Mac 2005 di antara jam lebih kurang 1.30 petang hingga 1.45 petang, di tempat letak kereta Pasaraya Giant Batu Caves, di dalam Daerah Gombak, di dalam Negeri Selangor Darul Ehsan, telah membunuh SITI SHAMIZA BINTI AB ZARIM KPT NO 750120-05-5624 dan dengan itu kamu telah melakukan satu kesalahan yang boleh dihukum di bawah Seksyen 302 Kanun Keseksaan.

- I [2] Kes pendakwaan adalah bahawa pada tarikh dan masa yang dinyatakan di dalam pertuduhan, SP4 dan SP6 yang berada di kawasan tempat letak kereta Giant, Batu Caves telah mendengar bunyi tembakan. Sejurus selepas itu, seorang wanita telah ditemui di tapak tempat letak kereta tersebut,

bersebelahan kereta Proton Waja WLQ 34 ('tempat kejadian'). Wanita tersebut telah meninggal dunia. Daripada kad pengenalan yang ditemui di dalam kereta WLQ 34, wanita itu dikenal pasti sebagai Siti Shamiza bt Ab Zarim ('mangsa'). Laporan *post mortem* ke atas mangsa (eksh P21) menunjukkan bahawa sebab kematian adalah tembakan di dada.

A

B

[3] Di tempat kejadian, pegawai penyiasat ('SP13') telah menjumpai satu telefon bimbit. Setelah dibuat semakan, didapati bahawa telefon bimbit itu menggunakan No 019-6074654. Maklumat diperolehi oleh SP13 bahawa telefon bimbit tersebut digunakan oleh Mokhtar bin Mohd Zin, No Kad Pengenalan 620520-03-5061 ('responden'). Daripada rakaman percakapan oleh SP13 ke atas rakan responden iaitu seorang lelaki Cina yang dipanggil Abi, Abi mengesahkan bahawa nombor telefon bimbit itu digunakan oleh responden yang berada di Kelantan.

C

D

[4] Responden menyerah diri kepada pihak polis di sempadan Malaysia-Thailand pada 26 Mac 2005 setelah mendapat tahu bahawa gambarnya telah disiarkan di televisyen bersabit satu pembunuhan di Kuala Lumpur. Responden yang berada di rumah isteri keduanya di Thailand, telah ditangkap oleh SP13 di 'no man's land' di atas jambatan yang menghubungkan Kelantan dengan Thailand di Rantau Panjang. Melalui kawad cam, SP4, SP6 dan SP7 telah mengecam responden sebagai orang yang dilihat berlari keluar dari tempat kejadian sambil memegang pistol. SP5 pula mengecam responden sebagai orang yang telah mengacu pistol kepadanya pada kira-kira jam 1.45 petang pada hari kejadian di mana responden telah melarikan kereta SP5.

E

F

[5] Di akhir kes pendakwaan, Mahkamah Tinggi mendapati bahawa pendakwaan telah gagal membuktikan secara prima facie inti pati penting pertuduhan iaitu identiti responden sebagai orang yang telah membunuh mangsa. Antara alasan utama Mahkamah Tinggi membuat dapatan tersebut ialah:

G

- (a) senjata yang digunakan untuk menembak mangsa tidak ditemui dan oleh yang demikian tiada senjata yang dapat digunakan untuk mengaitkan responden dengan pembunuhan mangsa;
- (b) telefon bimbit yang dikatakan milik responden dan yang dikatakan ditemui di tempat kejadian tidak dikemukakan; gambar tidak dikemukakan dan Abi tidak dipanggil memberi keterangan; dan
- (c) pengecaman oleh saksi tidak selamat diterima kerana gambar wajah responden telah disiarkan di televisyen sebelum beliau ditangkap dan kawad cam dijalankan.

H

I

[6] Responden telah dilepaskan dan dibebaskan daripada pertuduhan tanpa dipanggil membela diri. Tidak berpuas hati dengan keputusan Mahkamah

- A** Tinggi tersebut, pendakwa raya telah merayu kepada Mahkamah Rayuan. Rayuan pendakwa raya telah dibenarkan oleh Mahkamah Rayuan. Responden diperintahkan membela diri di atas pertuduhan tersebut di atas.
- B** [7] Di dalam keterangannya, responden mengakui berada di Kuala Lumpur pada 17 Mac 2005 kerana beliau perlu hadir di Mahkamah Majistret Kuala Lumpur; bahawa beliau kembali ke Rantau Panjang pada malam 17 Mac 2005 dengan menaiki bas; bahawa beliau tiba di Rantau Panjang pada keesokan harinya dan pada petang hari yang sama telah masuk ke Golok, Thailand;
- C** bahawa pada 21 Mac 2005 beliau dihubungi oleh isteri pertamanya memberitahu bahawa gambar wajahnya terpapar dalam siaran berita di televisyen berkaitan suatu kes pembunuhan; dan setelah berbincang dengan saudara mara dan kawan-kawannya, beliau memutuskan untuk menyerah diri.
- D** [8] Responden, yang telah memberikan notis alibi menurut kehendak s 402A Kanun Tatacara Jenayah yang berkuat kuasa ketika itu, juga memberikan penjelasan kenapa keterangan alibi tidak dapat diberikan. Saksi-saksi alibi dikatakan tidak dapat dikesan berikutan kekacauan yang berlaku di selatan Thailand yang melibatkan tempat di mana saksi-saksi yang
- E** dinamakan di dalam notis alibi itu tinggal.
- [9] Di akhir kes pembelaan, setelah menganalisa keterangan berkaitan dengan telefon bimbit; pengecaman oleh saksi-saksi; dan tentang wajah responden yang sudah tersiar di televisyen sebelum kawad cam dan setelah menerima keterangan responden bahawa antara 18–21 Mac 2005 beliau berulang alik dari Kelantan ke Thailand dan sebaliknya, Mahkamah Tinggi memutuskan bahawa pendakwaan telah gagal membuktikan melampaui keraguan yang munasabah bahawa responden adalah orang yang telah
- F** melakukan perbuatan yang menyebabkan kematian mangsa.
- G**
- [10] Berikut adalah dapatan Mahkamah Tinggi mengenai isu pengecaman:
43. Dalam keadaan gambar wajah tertuduh sudah disiarkan dalam media massa sebagai orang yang dikehendaki oleh polis berkaitan dengan pembunuhan mangsa,
- H** ada kemungkinan yang munasabah bahawa saksi-saksi yang telah mengecamkan tertuduh di dalam kawad cam dan di mahkamah telah membuat kesimpulan dalam minda mereka ('mental imprint'), sama ada secara sedar atau di bawah sedar, bahawa itulah orang yang telah menyebabkan kematian mangsa, dan mereka telah membuat pengecaman sedemikian berasaskan kesimpulan itu.
- I** 44. Dalam keadaan wajah tertuduh jelas telah tersiar di media massa sebelum kawad cam diadakan, maka keterangan SP5 dan SP6 bahawa sebelum mereka masing-masing dibawa berasingan membuat pengecaman mereka ada berbual tentang kes di 'Giant' itu perlu diberi perhatian.
45. ...

46. Mahkamah ini tidak wajar menyetepikan kemungkinan munasabah bahawa saksi-saksi itu berbual sesama sendiri ... dan dalam perbualan itu mereka telah saling memperkuat 'ingatan' mereka tentang identiti orang yang dilihat oleh mereka di tempat kejadian dengan dipengaruhi oleh apa yang ditonton di kaca televisyen dan dilihat dalam akhbar-akhbar utama.

A

B

[11] Mahkamah Tinggi kemudiannya membuat kesimpulan berikut:

50. Kesimpulan yang dapat saya buat ialah bahawa dalam keadaan wajah tertuduh sudah tersebar luas di media massa utama, tidaklah selamat untuk mahkamah ini menerima pengesanan tertuduh oleh saksi-saksi dalam kawad cam dan di mahkamah sebagai keterangan yang melampaui keraguan yang munasabah bahawa tertuduh merupakan orang yang telah melakukan perbuatan yang menyebabkan kematian mangsa.

C

[12] Mengenai alibi, dapatan Mahkamah Tinggi adalah:

D

62. Dua orang saksi yang hendak dipanggil oleh tertuduh sebagai saksi alibi tidak dipanggil. Mereka ialah Arhamad Daaao dan Jehroheng Bimmamah.

63. Selain mereka, isteri kedua tertuduh, Norhayati, ialah orang yang dapat menyokong keterangan tertuduh bahawa dia berada di Thailand pada masa kejadian.

E

64. Keterangan SD2 ialah selepas kekacauan di selatan Thailand pada tahun 2008, Norhayati, Jehroheng dan Arhamad tidak lagi dapat dikesan.

65. Notis alibi telah diberikan kepada pendakwa dan diterima oleh pendakwa pada 25 Jun 2007. Nota keterangan menunjukkan bahawa sehingga 4 September 2008 pihak polis masih lagi belum menemui bual saksi alibi dan malah meminta bantuan peguambela pula untuk menguruskan pertemuan dengan mereka.

F

66. Tidak ada cadangan daripada timbalan pendakwa raya bahawa Jehroheng dan Arhamad tidak wujud. Yang ada hanya bahawa keterangan tentang alibi itu hanyalah rekaan.

G

67. Maka kesimpulan yang mesti dibuat ialah Norhayati, Jehroheng dan Ahamad memang wujud.

[13] Di perenggan 71 alasan penghakiman Mahkamah Tinggi dinyatakan:

H

71. Notis alibi sudah diberikan sejak 25 Jun 2007. Tertuduh sudah berada dalam tahanan sejak 26 Mac 2005. Tidaklah munasabah untuk mengharapkan tertuduh pula mendapatkan saksi alibi itu untuk pihak polis. Pihak polis ada masa dari tarikh itu sehingga berlakunya peristiwa kekacauan di selatan Thailand untuk mengesan saksi-saksi itu. Jelas bahawa tidak cukup usaha telah dilakukan.

I

72. ...

73. ...

74. Oleh sebab tiada keterangan lain yang menidakkan keterangan tertuduh

- A** bahawa dia ada di Kelantan sejak 18 Mac 2005 dan berulang-alik dari Kelantan ke Thailand dan sebaliknya dari tarikh itu sehingga 21 Mac 2005 apabila dia diberitahu pada malam 21 Mac 2005 (ketika dia berada di rumah Norhayati) tentang gambar wajahnya tersiar di televisyen, maka mahkamah ini tidak ada asas untuk menolak keterangan tertuduh itu, walaupun Norhayati dan dua saksi alibi
- B** yang dinamakan dalam notis alibi itu tidak tampil di mahkamah untuk memberikan keterangan.

- C** [14] Berikutan dengan itu, Mahkamah Tinggi telah melepaskan dan membebaskan responden. Di hadapan kami adalah rayuan pendakwa raya terhadap perintah pelepasan dan pembebasan tersebut di mana timbalan pendakwa raya ("TPR") yang bijaksana telah mengemukakan isu-isu berikut:

- (a) sama ada hakim Mahkamah Tinggi yang bijaksana telah membuat penilaian yang betul di akhir kes pembelaan;
- D** (b) sama ada pengecaman ke atas responden selamat; dan
- (c) sama ada responden berjaya membangkitkan keraguan yang munasabah ke atas kes pendakwaan.

- E** [15] Teras penghujahan pihak pendakwaan adalah bahawa hakim Mahkamah Tinggi telah tersalah arah apabila 'revisit' atau membuka semula kes pendakwaan, khususnya isu pengecaman. Dihujahkan seterusnya oleh TPR bahawa responden gagal menimbulkan keraguan yang munasabah ke atas kes pendakwaan. Saksi mata yang berada di tempat kejadian (SP4, SP5, SP6
- F** dan SP7) telah dapat mengecam responden di kawad cam dan di mahkamah dan pengecaman responden adalah selamat. Keterangan responden bahawa saksi-saksi alibi tidak dapat dikesan hanyalah pengatahan kosong kerana responden tidak mengemukakan sebarang keterangan tentang usaha untuk mengesan mereka dan/atau tentang bukti kematian mereka berikutan
- G** kekacauan di selatan Thailand tersebut.

DAPATAN KAMI

- H** [16] Alasan utama Mahkamah Tinggi melepaskan dan membebaskan responden di akhir keseluruhan kes adalah kerana mendapati pengecaman responden tidak selamat dan bahawa responden telah membuktikan pembelaan alibi.
- I** [17] Apabila Mahkamah Rayuan memerintahkan responden membela diri, maka ia bermaksud kes prima facie telah dibuktikan dan dalam keadaan itu, pendekatan yang perlu diambil adalah untuk melihat sama ada responden telah membangkitkan keraguan yang munasabah ke atas kes pendakwaan (lihat kes *Public Prosecutor v Sanin bin Othman* [2011] 5 MLJ 716; [2011] 1 CLJ 626).

[18] Pembelaan responden adalah bahawa beliau bukanlah orang yang menyebabkan kematian mangsa kerana pada masa kejadian, beliau berulang alik dari Kelantan ke Thailand. Bagaimanapun, pada masa yang sama, terdapat saksi-saksi mata yang telah mengecam responden. Di dalam kes *Duis Akim & Ors v Public Prosecutor* [2014] 1 MLJ 49; [2013] 9 CLJ 692 Mahkamah Persekutuan melalui Richard Malanjum HB (Sabah dan Sarawak) menyatakan:

81. As indicated above only the first and second appellant relied on alibi as their defence.

82. However, alibi could not prevail over the positive identification of an accused person especially so in the face of categorical statements coming from credible witnesses who had no ill motives in testifying.

83. Thus, in *Mutachi Stephen v Uganda* ([2003] UGCA 9) the accused said that on the night the offence took place he was already asleep with his wife. However, there was a witness who had positively identified him. As such his alibi collapsed. He has been squarely put at the scene of the crime.

[19] Persoalannya, adakah di dalam kes ini, terdapat pengecaman yang positif oleh saksi-saksi? SP4 di dalam pemeriksaan utama memberi keterangan berikut (RR1, ms 13):

Selepas masukkan barang-barang dalam kereta, saya tutup balik bonet kereta. Saya dengar bunyi macam mercun, dua das. Saya pun terfikir, 'jangan-jangan Giant kena rompak'. Saya pun pergi mencari arah bunyi itu. Saya pergi jalan-jalan, saya terserempak. Saya nampak ada mayat jatuh di tepi kereta dengan berdarah sekali. Ada seorang, tangannya ada pistol, hendak masuk ke dalam kereta yang dekat mayat itu tadi. ... orang itu tak jadi masuk ke dalam kereta. ... saya takut sebab dah dekat. ... Dia rempuh dan dia lari. Dia pegang pistol dengan tangan kanan. Masa saya mula nampak itu dekat betul. Orang itu lelaki. Masa itu orang itu pakai topi. ... Terang. Saya nampak muka dia'. SP4 seterusnya menyatakan (di ms 17-18 RR1) 'Pada 29/03/2005 jam lebih kurang 3.30 petang saya ada pergi ke Balai Polis untuk buat kawad cam. ... Dalam kawad cam itu saya dapat kenal orang yang pegang pistol dekat kereta itu. Orang itu ada di mahkamah hari ini ... (saksi tunjuk pada tertuduh dan dicamkan)'. Di dalam pemeriksaan balas SP4 kekal dengan jawapan bahawa beliau nampak dan mengecam responden (ms 24 RR1).

[20] Keterangan SP5 di dalam pemeriksaan utama tentang kejadian pada 19 Mac 2005 jam lebih kurang 1.45 petang adalah (di ms 26 RR1):

Semasa saya dalam kereta, pintu kereta belum ditutup, saya ternampak seorang lelaki memandang ke arah saya. Kemudian dia datang menghampiri saya dan berkata 'Adik, aku nak pinjam kereta engkau kejap. Kalau tak bagi, aku tembak engkau', sambil mengacukan pistol di kepala saya. Kemudian dia tarik saya keluar, terus dia masuk ke dalam kereta dan dia terus pergi. ... Jarak rumah saya dengan Giant lebih kurang 500 meter. Saya ada melihat muka lelaki itu masa dia panggil saya dan cakap apa yang saya kata dia cakap tadi. Masa itu dia memakai topi. ... Pada 29/03/2005 jam 3.35 petang saya pergi ke Balai Polis IPPD Gombak untuk buat

- A kawad cam. ... Dalam kawad cam itu saya dapat membuat pengecaman. Terhadap orang yang mengacukan pistol kepada saya. Orang itu ada di mahkamah hari ini. ... (saksi bangun dan tunjuk kepada Tertuduh. Dicamkan).
- B [21] Di dalam pemeriksaan balas, berikut keterangan SP5:
PB: Saya katakan semasa dia panggil 'Adik' dan cakap pada awak, awak tak nampak muka dia sebab muka dia lebih atas daripada bumbung kereta?
SP5: Tidak setuju. Saya nampak muka dia.
- C [22] Keterangan SP6 (di ms 36–38, 40, 44, 46 dan 49 RR1) dan SP7 (di ms 52, 54, 56–57 dan 63–64 RR1) juga masing-masing menunjukkan terdapatnya pengecaman positif terhadap responden.
- D [23] Berdasarkan keterangan di atas dan mengambil kira hal keadaan di mana identiti responden dicamkan, iaitu di dalam suasana yang terang di siang hari; faktor masa di mana responden dilihat oleh saksi-saksi tersebut (*proximity of time*); deskripsi pakaian yang dipakai oleh responden; kewujudan pistol yang dipegang oleh responden; bunyi tembakan yang kedengaran dan kematian mangsa yang disebabkan oleh tembakan, kami berpendapat pengecaman terhadap responden adalah selamat dan identiti responden telah dibuktikan. Berdasarkan kes *Duis Akim*, apabila identiti telah dibuktikan, pembelaan alibi adalah dipatahkan.
- E
- F [24] Mahkamah Tinggi telah membuat dapatan bahawa tiada keterangan yang menidakkan keterangan responden bahawa dia berada di Kelantan dan berulang alik antara Kelantan dan Thailand sejak 18–21 Mac 2005 kerana pihak polis gagal menemubual saksi-saksi yang dinamakan di dalam notis alibi walaupun berpeluang berbuat demikian.
- G [25] Berhubung penyiasatan ke atas notis alibi, kes *Vasan Singh v Public Prosecutor* [1988] 3 MLJ 412; [1989] 1 CLJ (Rep) 166 menyatakan:
The primary purpose of an alibi notice is to alert the prosecution to the fact that an alibi might be relied upon so that they may have the opportunity before the trial of making such investigations as they think fit. It may well be that the alibi is in fact true in which event the prosecution will either withdraw the charge or offer no evidence in the case.
- H
- I [26] Jelas daripada kes *Vasan Singh*, bahawa keputusan untuk membuat penyiasatan terhadap notis alibi itu adalah di dalam budi bicara pihak pendakwaan. Di dalam kes ini terdapat pengecaman yang positif oleh saksi-saksi pendakwaan. Seperti diputuskan di dalam kes *Duis Akim*, pengatahan responden bahawa beliau pada masa material berada di Kelantan/Thailand tidak dapat mengatasi keterangan pengecaman yang positif

daripada saksi-saksi tersebut. Oleh yang demikian, kegagalan pendakwaan untuk menyiasat notis alibi tidak memudaratkan kesnya. Selain daripada itu, kami berpendapat bukanlah suatu yang mustahil untuk responden mengemukakan bukti tentang kematian saksinya, terutama isteri keduanya, jika betul beliau meninggal dunia di dalam kejadian tembak menembak di selatan Thailand, sebagaimana dikatakannya.

A
B

[27] Keterangan SD2 tidak membantu responden. Walaupun SD2 menyatakan bahawa antara tugas beliau sebagai ketua kampong di Pasir Mas, Sungai Golok, Thailand adalah menerima laporan apabila ada kematian, SD2 mengesahkan tidak menerima laporan daripada sesiapa tentang kematian ketiga-tiga orang yang dapat membuktikan pembelaan responden. Dalam keadaan itu pengataan responden dan SD2 bahawa saksi-saksi alibi tidak dapat dikesan dan telah meninggal dunia hanya merupakan pengataan kosong.

C

[28] Berdasarkan perkara-perkara yang dinyatakan di atas, kami berpendapat bahawa terdapat merit di dalam rayuan pendakwaan dan bahawa Mahkamah Tinggi telah khilaf dalam menerima pembelaan alibi responden. Melihat kepada keseluruhan keterangan, kami berpendapat pembelaan gagal menimbulkan keraguan yang munasabah ke atas kes pendakwaan. Rayuan pendakwaan dengan itu dibenarkan. Keputusan Mahkamah Tinggi yang melepaskan dan membebaskan responden diketepikan. Responden didapati bersalah atas pertuduhan di bawah s 302 Kanun Keseksaan dan dijatuhi hukum mati.

D
E

Rayuan dibenarkan.

F

Dilaporkan oleh Kanesh Sundrum

G

H

I